

[Arbejdsministeren]

Men hvis man kunne opfylde disse betingelser, havde man sådan set ikke noget imod, at arbejderne havde det godt ude på virksomhederne.

Jeg skal sige til hr. Nauerby, at jeg er klar over, at det er en bunden opgave. Til information for hr. Nauerby skal jeg dog sige, at når hr. Nauerby hævder, at det, der skal til, er ordninger, der hviler på aftaler indgået mellem arbejdere og arbejdsgivere, så har hr. Nauerby netop i regeringens forslag det, som efterlyses, nemlig et forslag, der hviler på enighed mellem parterne på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige hr. Holm tak for, at man fra venstres side er parat til at gå ind i dette arbejde og også er parat til at medvirke til, at vi får opfyldt det, der lå i forliget omkring arbejdsmiljøloven i sin tid, nemlig at vi nu får sat § 13 i kraft og dermed giver startskudet til en obligatorisk bedriftssundhedstjeneste i dansk erhvervsliv.

Jeg skal på det konkrete spørgsmål om, hvor mange der allerede har gennemgået eller i den nærmeste fremtid vil gennemgå de særlige § 9-uddannelser, sige, at så vidt det er oplyst over for mig, så vil op mod 20.000 mennesker allerede her til foråret have været igennem denne særlige uddannelse. Interessen ude omkring og tilfredsheden – selv om det er et meget begrænset uddannelsesstilbud, der gives – med disse kurser og disse uddannelsesmuligheder er meget stor. Der indløber daglig ønsker om etablering af nye kurser, og vi har i hundredvis af ønsker på nuværende tidspunkt om at etablere sådanne kurser.

Jeg kan ikke være helt enig med hr. Holm, når han sætter spørgsmålstegn ved, om det ikke går for hurtigt med bedriftssundhedstjenesten. Hvis vi skal være helt ærlige – og det er vi i vores normale nationale stolthed jo sjældent – så må vi nok indrømme, at med hensyn til bedriftssundhedstjeneste er Danmark et rent u-land, ikke alene i forhold til alle de øvrige nordiske lande, men også i forhold til de fleste af de øvrige europæiske lande. Vi er simpelt hen et direkte tilbagestående område. Op til nu har der kun været spredte frivillige bedriftssundhedstjenesteordninger, og der har været en uhyggeligt sparsom arbejdsmedicinsk betjening i arbejdstilsynets regie. Først med de personaleforøgelser, som er gennemført også med folketingets tilslutning af arbejdstilsynets arbejdsmedicin-

ske ekspertise, er der begyndt at ske fremskridt på dette område, og dette lovforslags gennemførelse vil også betyde, at vi tager et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Min bekymring går på, at vi ikke kommer hurtigt nok i gang, men jeg synes, at vi trods alt kan være tilfredse med, at vi nu i hvert fald har konkret overblik over, hvad der skal ske på bedriftssundhedstjenesteområdet, efter hvilke retningslinjer det skal køre, og hvordan det vil udvikle sig i indeværende år og til næste år. Derefter vil proceduren – det er jo lovgivningens hovedprincip – være den, at branchesikkerhedsrådene, hvor arbejdsmarkedets parter inden for den enkelte branche er repræsenteret, får lejlighed til at vurdere spørgsmålet og udtale sig med henblik på en stillingtagen i arbejdsmiljørådet og derefter en indstilling til arbejdsministeren om, hvilken udbygningstakt der derudover skal være.

De brancher, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, og hvori jeg tror at ingen vil underkende, at der er et meget stort og meget veldokumenteret behov for, at der snarest etableres en bedriftssundhedstjeneste, er netop fundet frem af arbejdstilsynet på basis af det arbejde, der foregik i sin tid bl. a. i arbejdsmiljøgruppen. Det har været diskuteret og drøftet i arbejdsmiljørådet, og det er en enig indstilling. Altså både arbejdsgiverside og arbejderside har peget på disse brancher og denne udbygningstakt.

Jeg indrømmer blankt, at vi på et enkelt punkt har fraveget parternes indstilling, og jeg kunne ikke helt opfatte, om hr. Holm bebrejdede mig, at jeg på dette punkt ikke havde fulgt parternes indstilling. Det angår de økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det er rigtigt, at parterne har peget på ønskeligheden af en driftstilskudsordning, hvor vi har foretrukket en etableringstilskudsordning. Jeg skal gerne give begrundelserne for, hvorfor vi har foretrukket dette og helt åbent ikke har fulgt parternes indstilling.

Det har vi for det første gjort for ikke at få stadige stigninger i de offentlige udgifter. Derudover har vi ment, at de begrænsede økonomiske ressourcer, der var til rådighed fra det offentliges side, skulle bruges til at få virksomhederne og brancherne til at overvinde startvanskelighederne, så man kunne komme i gang med arbejdet. Desuden har vi sagt, fordi vi har det samme hovedprincip som i arbejdsmiljøloven, at det i princippet